

HEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Székesfehérvár XXI. é. 7. 1919. Péntek jan. 10.

1 óra 250 K 1 óra 250 K
Félóra 50 K Félóra 50 K

Előfizetési és reklámkiadások: Szerkesztőségben I. Telefon 208.

Feladvós szerkesztő: Hajós József.

Vörös uralom.

Mindinkább gyarapodik ama tények száma, melyek a vörös szocialisták féltelen terrorjának fekete listáját növelik. Újabban az. Keszthelyen a felgyűverzett vörös szocialisták sör-tüzzel fenyegették a keresztény szocialistákat, ha gyűléstüket megtartják. Mindezt a gyűlékezési- és szólásszabadság korában!

Ma a vörösök kisebbsége terrorral uralja az egész országot. Ez pedig a történelmi bizonyosságok szerint: polgáriabornat készít elő.

A francia forradalom is igazolja, hogy a kisebbség uralma terrort vezet és véres bosszút vált ki. Franciaország akkori kisebbsége, a jakobinusok, klubjakkal segítségével megukhoz ragadták a hatalmat, de rövid időig is csak tengernyi vér és könny árán uralókhadtak; a kisebbség vadállati terrorral dolgozott, legyilkolta a nemzet legjobbjait és utánuk: saját embereket is megölt.

A vörösök is így járnak. Csakoságban a többség ellenében a kisebbség uralma a polgáriabornát készíti elő.

A kisebbség éppen a vad, azzal: gyűlöletessé tette magát és így nem volt képes a forradalom vívmányait a szabadságot, egyenlőséget, testvériséget fenntartani.

A negyedik rendbeliek, az akkori esőselek, a sanscoulotte-ok is megundorodtak a sok vértől és inkább akarták az abszolútizmust, mint a véres erőszakba fulladt „népszabadság”-ot, mely nem tudta biztosítani az élet- és vagyonszabadságot.

A többségi parlamentarizmus elvét a forradalmár Mirabeau, a nép embere — kiknek koporsóját néhány hónap múlva a nép vállain vitte a nemzet Pantheonjába — szintén vallotta, midőn az akkori még kisebbségi negyedik rend embereit, akik erőszakosan, oktroyal akarták kényszeríteni a hazafiak többségét, e híres mondásával intette: „Csitt kisebbség!”

Nem hívathatóknak a szocialdemokraták a többségükre. Hiszen ők maguk is tudják: hogy az újabbban beszervezett tagok nagyobbik része csak erőszak hatására lépett a vörös táborba. Ismerünk olyan polgárokat, akik undorral lettek vörös szocialisták és ott fogják hagyni a „szervezetet” mielőtt szabadabban mozoghatnak.

Húzában most a józán polgárság is forradalmi: a népszabadságért és emberi jogaiért küzd, nem térhet tehát, hogy szabadságát a vörös terror gúzsba kösse.

Mi nem félünk a szocialdemokratáknak a munkásokkal, de aggodunk, hogy a homály jóságunkat elmentek nem lesz elégedő hatással a féltelen vad szenvedélyektől elvártan esőselek: felfentartására. Tartunk attól, hogy a merséket elvő szocialisták nem fogják tudni elfojtani a boldog mozgalmat. Tartunk attól is, hogy az uralomra jutott vörös tábor erőszakoskodni kezd a polgárok ellenében.

Hiszen a vörösök is így járnak. Csakoságban a többség ellenében a kisebbség uralma a polgáriabornát készíti elő.

A vörös szocializmusban hiányzik a féltés.

A vörös tábor hívja magukat a forradalom kiváltságosainak mondják. Pedig az követeljenek külön jogokat azor a címen, hogy ma és nálunk a forradalmat. Nem, a forradalmat nem a vörös tábor, sem a Károlyi párt, hanem a szerencsétlen háború szította: — a Tiszagárdi meg az osztrák s német mánifeszt politikai tönkrevetett bennünket, a forradalom már csak reakciója a vesztett háborúnak.

Ha a munkásvezérek most legerélyesebben nem sürgetik a mindenkire kötelező munkát, akkor kitartott proletariátust nevelnek, olyat, minő a régi Rómában volt, mely panem et circenses is kenyeref és játékokat követeléssel rendezett folytonos tüntetéseket, de nem dolgozott.

Es ne feledje az uralkodó

vörös tábor, hogy a győzelmes entente nem rajong a vörös színtért. Ma a békétárgyalások kezdetén a nacionalista és imperialista entente akaratát dönt. Magyarországon ma csak egy foszlány a nemzetek és országok új térképén. Most a vörös tábornak és fehér tábornak megértéssel kell közreműködni, abban, hogy a foszlányokra tépett Magyarországon belső béke, szociális jólét legyen. A vörös emberek most ne almodjanak akarjanak megvalósítani, hanem államot segítsenek

megmenteni. Ne elméletekér rajongjunk, hanem elmélkedjünk az élet tanítómasterének, a történelmennek tanúságain s azokból okulva építsünk szociális új világot.

Az új világ felepitésében kell, hogy tevékeny szerepe legyen a most szervezkedő radikális keresztény szocialista pártnak, mely a „szocialista” nevet nem hitorolja, hanem szociális reformtervezéseivel megérdemli a dolgozó nép bizalmát és a fehér pártunkhoz való csatlakozást.

Hajós.

Az iskolai vallásoktatás kérdése.

Nem árulunk zsákban macskát; kijelentjük nyitván az őslámpán, mint becsületes kereskedő, hogy ma már emberekhez illik: bebizonyítani az új Magyarországon sorost intézők programjában az érdekelteknél jobbat, hogy mi lesz a jövő magyar nemzedék hitvallása, — mi gyermekeink lelkiállása?

Hogy meggyőző legyen a magyar nemzetiség az első sorban Szende Pál ur dolga: a szocializmus ellenében megnyitott harcosok a lelkiállásukat meg kell tisztítani.

Hiszen mindenki tudja, hogy a vörösök kitanított, attól majd az Európa népének bekövetkező birodalmi akaratát fejtejt; hogy meglesse, az az iránti nevelés, az majd Kúnti misztér urtól fogja számon kérni Magyarországon: hogy legyen-e magyarságot vagy sem, azt majd a vörösök Kádasi Marcell Jászi vezetésével, Vassinszky László Pezsa doktortól, meg az a sok millió ember, akiknek van valamije azoktól, akik oly telkesen osztogattak a — másból. De, hogy ezt a szent földet becsületes, erkölcsös, vallásos, Istent imádó, felháborít meg, becsületes, rendszeret, tovább élni akoró nép lakja-e, vagy pedig Istentől elragasztódott, fejeletet nem turo, züllésnek induló martalócok, mely önmagával együtt hazája is tönkretesz: az mindannyunk gondja, ezért Isten és a történelem előtt mi mindnyájan felelünk.

Sajnos, a forradalmat megcsinált prótoktől e tekintetben semmi jót nem várhatunk. Az országos Károlyi-párt — ugy látszik, kedves fejeletésaira való tekintettel — mindez ideig nem bírta késlelni a vallásoktatás

lásoktatást s maga Károlyi Mihály is kerülgeti, utat a forró kárárt; a szocialdemokrácia (helybeli) organuma ünnepélyesen leiszegte ki akarja dobni a vallásoktatást az iskolából; radikálisok a legravaszabbak: ők tisztelik a szabadságot (!?) ők fakultatíva akarják tenni a vallásoktatást; unalma az, aki akarja.

A három között láthatólag a szocializmus ellenében megnyitott harcosok a lelkiállásukat meg kell tisztítani.

Hiszen mindenki tudja, hogy a vörösök kitanított, attól majd az Európa népének bekövetkező birodalmi akaratát fejtejt; hogy meglesse, az az iránti nevelés, az majd Kúnti misztér urtól fogja számon kérni Magyarországon: hogy legyen-e magyarságot vagy sem, azt majd a vörösök Kádasi Marcell Jászi vezetésével, Vassinszky László Pezsa doktortól, meg az a sok millió ember, akiknek van valamije azoktól, akik oly telkesen osztogattak a — másból. De, hogy ezt a szent földet becsületes, erkölcsös, vallásos, Istent imádó, felháborít meg, becsületes, rendszeret, tovább élni akoró nép lakja-e, vagy pedig Istentől elragasztódott, fejeletet nem turo, züllésnek induló martalócok, mely önmagával együtt hazája is tönkretesz: az mindannyunk gondja, ezért Isten és a történelem előtt mi mindnyájan felelünk.

Legveszedelmesebb a radikálisok trükkje. Ezek nem mondják, hogy a vallásoktatást el akarják törölni. Nem. Ők tisztelik (?) az emberi szabadságot. A vallás magánügy; tanulja az, aki akarja, taníttassa rá gyermekeit; az, akinek tetszik, de nem legyen kötelező. Oszlatyozni a gyermeket hittanból nem szabad, vallási gyakorlati végzésére, templombjárásra szorítani nem szabad, megkötölni nem szabad. De, aki akarja tanulni, tanulja, aki akar templomba járni, győnni, ám tessenek.

Mivel ennek az első pillanatra tetszetős elvnek sok gyenge

